

PROP DE VOSALTRES

Les obres de misericòrdia (IV)

El comentari d'avui és sobre aquesta obra de misericòrdia: **Donar posada al pelegrí**. Té una intensa actualitat. Portem molts mesos parlant i sentint parlar dels forasters. Hem vist massa imatges i hem llegit gran quantitat d'articles sobre emigrants, refugiats i itinerants. Tot això ens commou i ens interpel·la. Davant l'arribada d'altres persones a les nostres societats, hi ha sempre un doble posicionament: la por o l'acolliment. També la denúncia. Com han fet recentment moltes organitzacions catòliques davant un acord Europa-Turquia.

Els cristians sempre acudim a la Paraula de Déu per orientar-nos en les qüestions que ens afecten i ens preocupen. Per al cas que ens ocupa comencem recordant aquella frase de l'evangelista Sant Mateu: «Veniu, beneïts del meu Pare, perquè era foraster, i em vau acollir» (25, 35). O aquells passatges de l'Antic Testament en què es narren escenes d'hospitalitat, com la d'Abraham, que va rebre amb tot l'afecte tres persones desconegudes, que van resultar ser àngels (Gn 18); o la generositat que mostra la vídua de Sarepta amb el profeta Eliseu (1Re 17). O l'acollida que brinda a casa seva el matrimoni de Sunem al profeta Elies. Ens ve a la ment la situació de

Maria i Josep buscant posada perquè naixés el Nen (Lc 2,7), o també el passatge de la fugida a Egipte, poc després del naixement, que protagonitzen els tres, autèntics forasters en aquell país. Finalment, entre les innombrables frases del Nou Testament, cito un passatge proposat per Jesús, amb clara intencionalitat: la Paràbola del bon samarità (Lc 10,34).

És cert que no podem solucionar el problema de totes les persones i pobles del món, però sí que hem de canviar la nostra mentalitat per acceptar, acompanyar i acollir l'altre sense demanar el seu carnet d'identitat. L'evangeli ens ensenya a considerar tothom com a germans, categoria que dilueix totes les restants denominacions que utilitzem per distingir uns dels altres.

Col·laboreu amb Càritas, amb Arelles, amb Jericó, amb CoDiAR... i amb tantes altres organitzacions molt properes a la vostra experiència vital i diària.

Tindrè unes paraules sobre una altra obra espiritual: **Perdonar les injúries**. Potser no està de moda aquesta obra, que potencia i desenvolupa una actitud fonamental en l'ésser humà.

Troblem massa debats a la premsa escrita o audiovisual que acumulen insults, desqualificacions personals o recriminacions indegudes, amb postures irreconciliables que mai conviden al perdó i al canvi d'actitud per introduir elements de fraternitat en les relacions humanes. «I tu més!», repeteixen alguns descaradament i prepotència. I Jesús ens diu i ens ensenya el contrari.

Tots coneixeu la història que narra el llibre del Gènesi sobre Josep i els seus germans; la venda i separació acaba en el perdó i la reconciliació (37 al 45), o el consell del llibre del Siràcida (28,2): «Perdona les ofenses que t'hagi fet el teu proïsme...» o del llibre del Levític (19,18): «No siguis venjatiu ni guardis rancúnia contra ningú del teu poble...». Acabo amb una sola referència del Nou Testament, l'oració que Jesús ensenya als deixebles i que els cristians de totes les èpoques hem après de petits i hem repetit en múltiples ocasions; a Mt 6,9-13, teniu el Pare-nostre. No us quedeu en les paraules, feu-ho vida pròpia. Per al desenvolupament d'aquesta obra podeu acudir a l'oració. Demaneu a Déu fortalesa, per donar i rebre el perdó per les injúries.

Els cristians hem de valorar molt el sagrament de la penitència. En ell constatem l'alegria de sentir-nos perdonats, i rebem la gràcia d'actuar de la mateixa manera amb els nostres germans.

Quan dubteu d'aquest meravellós àmbit del perdó, contempleu Jesús en la creu perdonant als qui el crucificaven.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

ACTUALITAT

El bisbat de Lleida celebra la Jornada Sacerdotal

El Bisbat de Lleida va celebrar, com ja és tradició, la seva Jornada Sacerdotal durant el Dimarts Sant. En la diada es va retre homenatge als preveres que enguany compleixen 50 anys del seu ministeri sacerdotal. La jornada va començar amb unes paraules de benvinguda del bisbe Salvador, qui va recordar que la diada és «per donar gràcies al Senyor». També, per «escollir persones que porten molts anys de ministeri».

Tot seguit, els sacerdots que complien 50 anys de sacerdoci van prendre la paraula. Aquest any, els homenatjats van ser: José Bruned Brota, Ra-

mon Fabregat, Jordi Farré Muro, Josep de Calasanz Laplana Puy, Joan Mora Pedra, Jaume Pedrós Solé, Jaume Pons Bosch i Ignasi Salat. El salesià Ramon Dieste, que celebra aquest any les noces d'argent, no va poder assistir-hi. Tampoc, José Bruned Brota (resident a Saragossa), Ramon Fabregat (jesuïta) i Jordi Farré Muro (resident a Barcelona).

Després dels parlaments es va projectar la pel·lícula *Francisco, el padre Jorge*. A migdia, els assistents van participar en un dinar de germanor a la Casa Sacerdotal. La jornada es va cloure amb la celebració de la Missa Crismal, a la Catedral.

Missa Crismal a la Catedral de Lleida

El bisbe de Lleida Salvador Giménez va dir als preveres de la diòcesi que «el Senyor dóna consol als mossens quan saben escoltar, quan saben entreveure els problemes i dificultats dels germans, quan saben orientar llurs vides cap el Crist i vers l'estima al proïsme».

El bisbe Salvador va dirigir aquestes paraules als sacerdots durant l'homilia de la Missa Crismal de Dimarts Sant. Abans de començar-la, va fer una condemna total dels atacs terroristes de Brussel·les, «que porten la mort, l'odi i la por als germans», i va demanar una «profunda i sincera oració per les víctimes i les seves famílies».

També el Sr. Bisbe va mostrar «la seva solidaritat amb tot el poble bel-

ga i va demanar a Déu que canviï el cor dels autors dels atemptats, per-

què puguin tornar al camí de l'amor i la pau».

El Sr. Bisbe va destacar dos elements essencials de la celebració del Dimarts Sant: l'oli i el sacerdot. Són dues realitats que s'uneixen per l'efecte que produeixen. «Quan ungem amb l'oli i els sacerdots utilitzem la paraula i els gestos semblants al Crist, el Senyor, l'Ungit, dóna sempre consol als malalts, als catecúmens i a tots.»

Durant la cerimònia, el bisbe Salvador va beneir els Sants Olis que s'utilitzaran durant l'any per a l'administració dels sagraments. A més, els sacerdots presents van renovar les promeses sacerdotals. El bisbe Salvador va demanar als fidels que «preguessin per les vocacions». També es va fer memòria dels sacerdots de la diòcesi traspassats en el darrer any.

Càtedra del Pare Palau a Àvila

La 7a edició de la Càtedra del Pare Palau va tenir lloc del propi passat 11 al 13 de març, a Àvila, en el marc de la Universitat de la Mística. L'audiència present sobrepassava els vuitanta oients, i cal sumar els qui van seguir les sessions *on line*.

En aquesta edició es va aprofundir en el tema de la «crida al compromís», contemplada des de diferents vessants i des de l'esperit de F. Palau: l'espiritualitat eclesial avui; els mitjans de comunicació, expectatives i exigències; dimensió profètica de la vocació i missió de la dona; influència bíblica; testimoni profètic de F. Palau davant la realitat social; la interioritat, resposta als desafiaments de la nostra societat; testimonis d'experiències de compromís cristià, avui.

Tota una maratón de vida generada en l'Evangeli, païda i feta vida per

F. Palau, i oferta als oients i a tot el qui vulgui escoltar-la.

Gna. Ester Díaz, c.m.

Celebracions en honor de la Mare de Déu de Montserrat

La Confraria de la Mare de Déu de Montserrat de Lleida celebra enguany el 70 aniversari de la seva refundació, el 1946, i alhora els 135 anys de la fundació, el 1881. Per aquest motiu ha preparat enguany un Tridu més solemne. Aquest tindrà lloc a la Catedral de Lleida, seu de la patrona, i serà presidit per l'abat de Poblet i l'abat de Montserrat, que amb goig han acceptat la invitació.

Així, el diumenge 24 d'abril, a les 7.30 de la tarda, tindrà lloc la primera Eucaristia del Tridu que oficiarà el P. Josep M. Soler, abat de Montserrat. La Coral Maristes Montserrat solemnitzarà la celebració. El dia 25, segona jornada del Tridu, serà l'abat de Poblet, el P. Octavi Vilà, qui presidirà l'Eucaristia. Finalment serà el bisbe

de Lleida, Salvador Giménez, qui presideixi la concelebració eucarística del dia de la patrona de Catalunya, el 27 d'abril, precedida per la tradicional ofrena floral dels lleidatans a la Moreneta, que tindrà lloc a partir de les 9 del matí, al llarg de tota la diada.

LA VEU DEL PAPA FRANCESC

L'Església s'ha animat a obrir les seves portes per sortir amb el Senyor a l'encontre dels fills i filles que caminen, a vegades dubtant, a vegades perduts, en aquests temps difícils. Les famílies cristianes, en particular, s'han animat a obrir la porta al Senyor que està esperant per entrar, portant-nos la seva benedicció i la seva amistat. I si la porta de la misericòrdia de Déu és sempre oberta, també les portes de les nostres esglésies, de les nos-

L'hospitalitat

tres comunitats, de les nostres paròquies, de les nostres institucions, de les nostres diòcesis, han d'estar obertes, perquè així tots puguem sortir a portar aquesta misericòrdia de Déu. El Jubileu significa la gran porta de la misericòrdia de Déu.

La Sagrada Família de Natzeret sap molt bé què significa una porta

oberta o tancada, per a qui espera un fill, per a qui no té habitatge, per a qui ha d'escapar del perill. Que les famílies cristianes facin del llindar de casa un petit gran senyal de la porta de la misericòrdia i de l'acolliment de Déu. És realment així que l'Església haurà de ser reconeguda a tots els indrets del món: com la vigilant d'un

Déu que truca, com l'acolliment d'un Déu que no et tanca la porta a la cara, amb l'excusa que tu no ets de casa. Amb aquest esperit ens apropem al Jubileu: hi haurà la porta santa, però és la porta de la gran misericòrdia de Déu! Que sigui també la porta del nostre cor per rebre tots el perdó de Déu i per donar el nostre perdó, acollint a tots aquells que truquen a la nostra porta.

(Dimecres, 18 de novembre de 2015.)

Setmana Santa a Lleida

El bisbe Salvador va rentar els peus a un grup de «sense sostre» i a diversos joves de la Parròquia del Carme, a la Missa del Sant Sopar del Dijous Sant.

També, el Dijous Sant la processó del Silenci va recórrer els carrers del nucli antic de Lleida, amb la presència del senyor bisbe.

El Divendres Sant, la processó del Sant Enterrament també va omplir els carrers de Lleida.

Finalment, per acabar les celebracions de Setmana Santa, el bisbe Salvador va presidir la Missa del Diumenge de Pasqua.

El bisbe Salvador renta els peus a «sense sostre» i a joves

Processó del Silenci

Desclavament de Crist de la creu

Missa de Resurrecció del Diumenge de Pasqua

REFLEXIONS

Acolliment als de fora

Una de les manifestacions més fines de l'Esperit evangèlic d'una comunitat cristiana és l'actitud d'acolliment als de fora. Acolliment és obertura incondicional a tothom, sigui qui sigui, pensi com pensi. Acollir és evitar qualsevol actitud de condemna o d'exclusió; és fer que tothom es trobi a l'Església com a casa seva.

Sense intentar fer una llista exhaustiva, evoquem grups i situacions ben diversos que les comunitats, d'una manera o altra, estan cridades a acollir. Un és l'ampli grup dels batejats allunyats de l'Església. També els qui viuen la vida de parella d'una manera que no respon al missatge cristià; n'ha parlat llargament el Sínode sobre la Família (2014-2015). Una altra categoria són els qui viuen en marcs vitals objectivament antievangèlics: corruptes, membres de grups violents o racistes, traficants de persones. També els qui no pensen com l'Església, que tenen altres criteris ètics o que professen altres religions.

Podríem evocar altres grups, però n'hi ha prou per fer-nos càrrec de la seriositat i de la dificultat de l'actitud d'acolliment. El mateix papa Francesc, en la Butlla que convoca l'Any Sant de la Misericòrdia, es dirigeix als membres de grups criminals o als qui promouen la «nafra putrefacta de la corrupció», cridant-los a la responsabilitat i la conversió amb paraules dures, que no tenen res de compassió tova (MV 19).

Acollir, en el fons, és estimar cada persona i cada grup humà tal com és i valorar el que hi ha en ell de bondat, d'honestat, de rectitud, de generositat, encara que estigui barrejat d'altres dimensions menys nobles. És creure que Déu l'estima, i que tota la seva vida és un diàleg misteriós i viu amb el Déu de l'Amor i de la Pau, encara que el mateix interessat no ho valori o no ho cregui. És, també, entendre que la trobada amb l'Església o amb algun membre de la comunitat és un moment en la seva vida que l'Església està cridada a acompanyar per tal que el pugui viure de manera positiva.

Gaspar Mora

Professor emèrit de la FTC

AGENDA

▶ Diumenge, 17 d'abril:

—12 h, Confirmacions a la Parròquia de Vilanova de Segrià.

▶ Dimecres, 20 d'abril:

—20 h, Dimecres bíblics: «La misericòrdia en la predicació de sant Pau». Mn. Antonio Agelet. Parròquia de Sant Martí.

▶ Dissabte, 23 d'abril. Sant Jordi:

—20 h, Confirmacions a la Parròquia del Carme.

▶ Diumenge, 24 d'abril:

—12 h, Eucaristia al centre Sant Joan de Déu d'Almacelles.

—19.30 h, Tridu a la Catedral.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

18. □ Dilluns (lit. hores: 4a setm.) [Fets 11,1-18 / Sl 41 / Jo 10,1-10]. Sant Eleuteri, bisbe, i la seva mare Antia, mrs.; sant Andreu Hibernon, rel. franciscà, d'Alcantarilla; beata Maria de l'Encarnació, rel. carmelitana.

19. □ Dimarts [Fets 11,19-26 / Sl 86 / Jo 10,22-30]. Sant Lleó IX, papa (alsacià, 1049-1054); sant Vicenç de Cotlliure, mr.; beats Isnardo de Chiampo, prev. i Sibilliana Biscossi, vg.

20. □ Dimecres [Fets 12,24-13,5 / Sl 66 / Jo 12,44-50]. Santa Agnès de Montepulciano, vg. dominicana; santa Oda, vg.

21. □ Dijous [Fets 13,13-25 / Sl 88 / Jo 13,16-20]. Sant Anselm

(1033-1109), abat de Bec, bisbe de Canterbury i doctor de l'Església, nat a Aosta; sant Silví, mr.; sant Conrad de Parzham, rel. caputxí.

22. □ Divendres [Fets 13,26-33 / Sl 2 / Jo 14,1-6]. Sant Caius o Gai (de Dalmàcia) i sant Soter, papes i mrs.; sant Agapit I, papa; santa Senorina, vg.

23. ■ Dissabte [Ap 12,10-12a / Sl 33 / 1Jo 5,1-5 / Jo 15,1-8]. Sant Jordi, soldat mr. (s. iv), nat a Lidda i mort a Capadòcia, patró de Catalunya (1456); sant Gerard o Grau, bisbe; sant Adalbert (956-997), bisbe de Praga i màrtir; beat Gil d'Assís, religiós franciscà; beata Elena d'Udine, religiosa agustina; beata Te-

resa Maria de la Creu, verge carmelitana.

24. □ Diumenge vinent, V de Pasqua (lit. hores: 1a setm.) [Fets 14,20b-26 / Sl 144 / Ap 21,1-5a / Jo 13,31-33a.34-35]. Sant Fidel de Simaringen, prev. caputxí i mr. a Suïssa (1622); sant Pere Ermengol, mr. mercedari (cap al 1304), de la Guàrdia dels Prats (Conca de Barberà); Conversió de sant Agustí; sant Gregori d'Elvira, bisbe; santa Maria Eufràsia Pelletier, rel. fund. Congregació del Bon Pastor; sant Benet Menni, prev., fund. Gnes. Hospitalàries del Sagrat Cor (HSCJ); sants Cerasi i Febadi, bisbes; santa Salomé.

Diuenge IV de Pasqua

COMENTARI

Les meves ovelles escolten la meua veu. Jo els dono vida eterna

Dins el primer Viatge missioner de l'Apòstol, hi ha un discurs de Pau a la sinagoga d'Antioquia adreçat a *jueus i prosèlits*. Per única vegada en Ac, es parla de la justificació per la fe: *Tothom qui creu en Ell és alliberat de tot allò de què la Llei no pot alliberar.*

Primer molts *jueus i prosèlits seguien Pau* que els exhortava a *mantenir-se fidels a la gràcia de Déu* que ara els parla per l'Apòstol. Però *quan els jueus veieren la multitud, es posaren a impugnar amb paraules injurioses el que deia Pau.*

Aquest enfrontament reforça més l'estil missioner.

El grup eclesial dels qui *escolten i fan cas de la profecia* (1,3) ha patit l'hostilitat dels qui s'hi oposen a Crist. Per això la pregunta (6,17) «*Ningú no serà capaç de resistir?*»

Ara es constata la fidelitat a Crist d'una *multitud* que superà la *gran tribulació* i ara *estan davant el tron de Déu.*

A l'evangeli hi ha la darrera controvèrsia de Jesús *amb els jueus* quan la Festa de la Dedicació del Temple.

D'ara endavant Jesús parla als deixebles i la gent, però ja no als jueus que se li oposen.

Les meves ovelles reconeixen la meua veu: ser del ramat de Jesús implica atenció obedient a la veu del Pastor, amb escolta transformadora que es demostra en el seguiment. Aquesta escolta rep del Senyor una garantia actual i escoltògica: *També Jo les reconec i els dono la vida eterna.*

La qualitat eterna de la vida que el Bon Pastor dóna ha començat a manifestar-se ja ara i sobretot es manifestarà plenament en l'eternitat.

No es perdran mai: quina garantia hi ha? *Ningú no me les prendrà de les mans,* que són símbol del poder protector de Déu vers els seus.

Jo i el Pare som u: emprant el neutre «*una sola cosa*», es destaca que la unitat d'acció entre el Pare i el Fill es recolza en la unitat profunda d'essència divina mantenint la clara distinció de persones amb unió de comunió però no de fusió.

Mn. José Luis Arín

▶ Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 13,14.43-52)

En aquells dies, Pau i Bernabé continuaren el seu viatge des de Perga i arribaren a Antioquia de Pisídia. El dissabte entraren a la sinagoga i s'asseguren. Quan ja es dispersava la gent reunida a la sinagoga, molts dels jueus i dels prosèlits seguien Pau i Bernabé. Ells els parlaven, mirant de persuadir-los que es mantinguessin fidels a la gràcia de Déu. El dissabte vinent gairebé tota la ciutat es reuní per escoltar la paraula del Senyor. Quan els jueus veieren aquella multitud, s'engelosiren tant que es posaren a impugnar amb paraules injurioses tot el que deia Pau. Però Pau i Bernabé els respogueren amb valentia: «Era el nostre deure anunciar-vos primer a vosaltres la paraula de Déu. Però ja que vosaltres no la voleu rebre i us feu vosaltres mateixos indignes de la vida eterna, ara ens adreçarem als qui no són jueus. Així ens ho té ordenat el Senyor: "T'he fet llum de les nacions perquè portis la salvació fins als límits de la terra".» Quan sentiren això els qui no eren jueus, se n'alegraren, i lloaven la paraula del Senyor. Tots aquells que Déu havia destinat a la vida eterna es convertiren a la fe. La paraula del Senyor s'escampava per tota la regió. Però els jueus instigaren les dones devotes més distingides i els principals de la ciutat a promoure una persecució contra Pau i Bernabé, fins que els expulsaren del seu territori. Ells, en senyal de protesta, s'espolsaren els peus sobre els qui els feien marxar, i se n'anaren a Iconi. Els convertits de nou vivien feliços, plens d'alegria i de l'Esperit Sant.

▶ Salm responsorial (99)

R. *Som el seu poble i el ramat que ell pastura. O bé: Al-leluia.*

Aclameu el Senyor arreu de la terra, / doneu culte al Senyor amb cants de festa, / entreu davant d'ell amb crits d'alegria. R.

Reconeixeu que el Senyor és Déu, / que és el nostre creador i que som seus, / som el seu poble i el ramat que ell pastura. R.

Que n'és de bo el Senyor! / Perdura eternament el seu amor, / és fidel per segles i segles. R.

▶ Lectura de l'Apocalipsi de sant Joan (Ap 7,9.14b-17)

Jo, Joan, vaig veure una multitud tan gran que ningú no hauria pogut comptar. Eren gent de tota nacionalitat, de totes les races i de tots els pobles i llengües. S'estaven drets davant el tron i davant l'Anyell, vestits de blanc i amb palmes a les mans. Un dels ancians em digué: «Aquests són els qui vénen de la gran tribulació. Han rentat els seus vestits amb la sang de l'Anyell, i els han quedat blancs. Per això estan davant el tron de Déu, donant-li culte nit i dia dins el seu santuari. El qui seu en el tron els protegirà amb la seva presència, mai més no passaran fam, mai més no passaran set, ni estaran exposats al sol ni a la calor, perquè l'Anyell que està en el tron els guiarà i els conduirà a les fonts on brolla l'aigua de la vida. Déu els eixugarà totes les llàgrimes dels seus ulls.»

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 10,27-30)

En aquell temps, digué Jesús: «Les meves ovelles reconeixen la meua veu. També jo les reconec i elles em segueixen. Jo els dono la vida eterna: no es perdran mai ni me les prendrà ningú de les mans. Allò que el Pare m'ha donat val més que tot, i ningú no ho podrà arrencar de les mans del Pare. Jo i el Pare som u.»

▶ Lectura de los Hechos de los Apóstoles (He 13,14-43-52)

En aquellos días, Pablo y Bernabé desde Perge pasaron a Antioquia de Pisidia. El sábado entraron en la sinagoga y se sentaron. Cuando se disolvió la reunión, muchos judíos y prosélitos practicantes seguían a Pablo y a Bernabé, los cuales hablaban con ellos exhortándolos a ser fieles a la gracia de Dios.

El sábado siguiente casi toda la ciudad acudió a escuchar la palabra de Dios. Los judíos, al ver tanta gente, se enfurecieron y se opusieron con blasfemias a lo que Pablo decía. Entonces Pablo y Bernabé dijeron con toda libertad: «A vosotros había que anunciar antes que a nadie la palabra de Dios; pero ya que la rechazáis y no os juzgáis dignos de la vida eterna, nos vamos a los paganos. Así nos lo mandó el Señor: Te he puesto como luz de las naciones, para que lleses la salvación hasta el fin de la tierra».

Los paganos, al oírlo, se llenaron de alegría y aplaudieron la palabra del Señor; y todos los que estaban destinados a la vida eterna abrazaron la fe.

La palabra del Señor se difundía por todo el país. Pero los judíos soliviantaron a las mujeres religiosas y nobles y a los principales de la ciudad, provocaron una persecución contra Pablo y Bernabé y los echaron de su territorio. Éstos sacudieron el polvo de sus pies contra ellos y se fueron a Iconio. Y los discípulos estaban llenos de gozo y del Espíritu Santo.

▶ Salmo responsorial (99)

R. *Somos un pueblo y ovejas de su rebaño. O bien: Aleluya.*

Aclama al Señor, tierra entera, / servid al Señor con alegría, / entrad en su presencia con vítores. R.

Sabed que el Señor es Dios: / que él nos hizo y somos suyos, / su pueblo y ovejas de su rebaño. R.

El Señor es bueno, / su misericordia es eterna, / su fidelidad por todas las edades. R.

▶ Lectura del libro del Apocalipsis (Ap 7,9.14b-17)

Yo, Juan, vi aparecer una gran muchedumbre, que nadie podía contar, de toda nación, raza, pueblo y lengua. Estaban en pie delante del trono de Dios y delante del cordero, vestidos con vestiduras blancas y con palmas en sus manos. Uno de los ancianos me dijo: «Ésos son los supervivientes de la gran persecución, y han lavado sus vestiduras y las han blanqueado en la sangre del cordero. Por eso están delante del trono de Dios, y le sirven día y noche en su templo; el que está sentado en el trono los cobijará bajo su tienda. Ellos ya no tendrán más hambre ni sed; no sentirán más el fuego ardiente del sol; porque el ángel que está en medio del trono será su pastor y los conducirá a las fuentes de las aguas de la vida; y Dios enjugará todas las lágrimas de sus ojos.»

▶ Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 10,27-30)

En aquel tiempo, dijo Jesús: «Mis ovejas escuchan mi voz. Yo las conozco y ellas me siguen; yo les doy la vida eterna y no perecerán jamás; no me las arrebatará nadie de mis manos. Mi Padre, que me las ha dado, es más que todas las cosas; y nadie puede arrebatar nada de la mano de mi Padre. Yo y el Padre somos una sola cosa.»